MIELIPIDE

Uudenlaisella yhteistyöllä voidaan nipistää mahdottomalta kuuloisia tunteja matkasta ja vuosia ympäristötyöstä. **ILKKA HERLIN VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Missä on tukileikkausten kompensaatio?

EU:ssa käytyjen neuvottelujen jälkeen hehkutettiin hyvää tulosta ja toiveet kohdistettiin Suomen kehysneuvotteluihin. Saiko maatalous kehysneuvotteluissa kompensaation menetyksiin?

Ei, vaan edellisten leikkausten lisäksi tulee vielä lisäleikkauksia. Hallitusta ei tuntunut kiinnostavan suomalaisen ruuan tuotannon jatkuminen ja alkutuottajan asema.

Noin sadan miljoonan euron vuosittainen ”maatalouskirjekuori” oli Suomelle jälleen kerran torjuntavoitto. Varsinaiset maataloustuet alenevat kuitenkin niin, että Suomen maatalouden vuosittain saama 800 miljoonan euron EU-tuki pienenee 40–50 miljoonalla eurolla vuodessa.

MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila on todennut, että kyseessä on noin viiden prosentin palkanleikkaus, jos tätä vertaa työmarkkinaneuvotteluihin. Tätä summaa pitää paikkoa kehyksen eduskuntakäsittelyssä, kun kokoomusministeri ei asialle lämmennyt.

Viljelijöiden jaksaminen on koetuksella.

Kotieläintuotannosta luopumisen määrä on huimaa. 10:n viime vuoden aikana tilojen määrä on vähentynyt lähes 15 000 tilalla eli keskimäärin vajaalla 1 500 tilalla vuodessa.

Työtuntimäärä (4 060 tuntia 2012) lypsykarjatiloilla on kohtuuton tulotasoon verrattuna.

Velkataakka rassaa investoineita, kun tuotantokustannukset nousevat, eivätkä tuottajahinnat pysy mukana.

Turha on ihmetellä miksi uusia investointeja ei tehdä esimerkiksi sikatiloilla, vaikka tukihanat ovat auki.

”Yrittäjätulon tulisi kaksinkertaistua, jotta maatalousyrittäjä saisi tavoitteen mukaiset korvaukset omalle työlle ja pääomalle. Tähän päädyttäisiin, jos esimerkiksi maatalouden tuottajahinnat nousisivat 30 prosenttia”, toteaa kannattavuuskirjanpidosta vastaava laskentatoimen päällikkö Arto Latukka MTT:stä.

Kauniisti puhutaan siitä, miten hallitus haluaa edistää luomu- ja lähiruokaa. Toinen on totuus. Pro Agria ei saa riittäviä toimintarahoja niin, että luomuneuvonta voisi toimia.

Tämä hallitus leikkaa 10,5 prosenttia kahden vuoden aikana kansallisista tuista. Tämä hallitus leikkaa korkotukea niiltä viljelijöitä, jotka tietämättä tämän hallituksen maatalousvastaisuudesta ovat erehtyneet investoimaan. Tämä hallitus korottaa polttoaineveroja ja leikkaa maatalouslomituksesta. Se esittää sosiaaliturvan lisäkustannuksia maanviljelijöille ainoana ryhmänä.

Savolaiset viljelijät olivat tuoneet esille tuskaansa kannattavuudesta, ja ministeri oli todennut eräälle 50 lehmän maidontuottajalle, että pitäisi hankkia lisäelinkeinoja.

Viljelijä oli tähän kertonut, ettei oikein jaksaminen tahdo riittää, kun se on näittenkin kanssa koetuksella. Ministeri vastasi, että pitää hankkia mielekkäämpää tekemistä. Vastaus on surullista ylimielisyyttä ministeriltä.

Myöskään Makeraan ei laiteta enää lisämäärärahoja. Ehkä ajatellaan, että parempi onkin, ettei niitä investointeja enää tälle kannattamattomalle alalle tehdä.

Itse uskon, että ruokaa tarvitaan tulevaisuudessakin. Siksi valtion tulee varmistaa viljelijöiden rahat sekä tuotantotukiin että investointeihin. Ehkä pakolliset alkuperämerkinnät ja ministeri Ihalaisen toiminta kaupan määräävän markkinaosuuden väärinkäytön suitsimiseksi auttavat osaltaan myös viljelijää.

Anne Kalmari
kansanedustaja (kesk.)

JAANA KANKAANPÄÄ

Sähköveron nosto poliittista lehmänkauppaa

Jotainhan jokaisen piti saada valtion ensi vuoden budjetissa. Sähköveron nosto oli vihreiden selkeää ydinvoimavastaista politiikkaa, jonka muut hallituspuolueet mukisematta nielivät.

Vihreät eivät ole vieläkään hyväksyneet jo edellisen eduskunnan enemmistön tekemää demokraattista päätöstä ydinvoiman lisärakentamiseksi Suomessa.

Meillä näyttää olevan hallituksessa puolue, joka katsoo voivansa olla demokraattisen päätöksenteon yläpuolella ja keinoja kaihtamatta ajaa omia ideologisia tavoitteitaan.

On vaikea ymmärtää, miksi muut hallituspuolueet hyväksyvät tällaista ”käenpoikamaista” käyttäytymistä. Jos vihreiden tavoitteena olisi vaikka hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, sähkön käyttöä Suomessa tulisi pikemmin suosia veroja alentamalla ja kohdistamalla verot uusiutumattomiin fossiilisiin polttoaineisiin. Näin ei olla nyt kuitenkaan tekemässä.

Suomessa tuotettu sähkö oli viime vuonna 41-prosenttisesti tuotettu uusiutuvilla energialähteillä, ja se oli 73-prosenttisesti täysin hiilidioksidivapaata.

Sähkö on energiamuoto, joka täyttää omalta osaltaan jo tänä päivänä tiukkana pidetyn, vuodeksi 2020 asetetun 38 prosentin uusiutuvan energian vaatimuksen Suomen kokonaisenergian käytössä.

Hyvästä kehityksestä huolimatta sähkön tuotannossa on selkeä tahtotila lisätä uusiutuvien osuutta entisestään sähköntuotannossa. Tavoitteena on vuoteen 2050 mennessä hiilidioksidin nollapäästöt. Suomessa on vallinnut myös varsin yksimielinen hyväksyntä sähkökäyttöisten ajoneuvojen lisäämiselle, tarvitaanhan yhden bensalitran tuottamiseen kaksi litraa ja yhden diesellitran tuottamiseen neljä litraa raakaöljyä.

Vaihtotaseenkin kannalta sähkö on paljon fossiilisia polttoaineita parempi vaihtoehto ajoneuvokäytössä. Yhdenkään tavoitteen toteutumista ei edesauteta sillä, että sähköveroa korotetaan, vaan vaikutus on täysin päinvastainen. Puheet ja teot eivät tunnu juuri kohtaavan.

SDP:llekin sähkövero näyttäytyy vähän positiivisempana vaihtoehtona esimerkiksi arvonlisäveron korotukseen verrattuna. Sosialidemokraatit esittivät ennen eduskuntavaaleja, että arvonlisäveroa ei tulla nostamaan sen tasaveroluonteen vuoksi.

Sähkövero on puhtaasti tasavero eli siten täysin yhtenevä arvonlisäveron kanssa. Sähköveron korotus koskee myös kaikkia kansalaisia, sillä ilman sähköä ei voi yksinkertaisesti tulla toimeen tämän päivän yhteiskunnassa.

SDP onkin jo toistamiseen tämän hallituskauden aikana rikkomassa kynnyskysymyksenään ennen vaaleja antamaansa lupausta. Luulevatko sosialidemokraatit kansan olevan todella niin tyhmää, että kansalaiset eivät tätä tosiasiaa ymmärtäisi?

Koska SDP nyt pääsee aitiopaikalta seuraamaan kansantalouden tilaa ja tulevaisuuden kehitysnäkymiä, voi tietenkin olla, että puolue haluaa jo hyvissä ajoin varmistua siitä, ettei se seuraavassa eduskunnassa joudu hallitusvastuuseen. Ikävät päätökset, jotka olisi pitänyt tehdä jo kaksi vuotta sitten, saadaan siirrettyä seuraavan hallituksen niskoille entistä rajumpina.

Kun kannatus alkaa olla lähempänä 10:tä kuin 20:tä prosenttia, vaaraa hallitusvastuuseen joutumisesta tuskin onkaan.

Gustaf Åberg
sähköalan ammattilainen
Kirkkonummi

Jos vihreiden tavoitteena olisi hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, sähkön käyttöä Suomessa tulisi suosia veroja alentamalla, Gustaf Åberg kirjoittaa.

Veteraanipäivä

Suomen kansallinen veteraanipäivä 27.04., pitäisi muuttaa yleiseksi vapaapäiväksi, eli pyhäpäiväksi. **Rauno Kallunki**

Kaupasta

Kauppias, tehosta ihmeessä ketjujasi. Eihän ruuasta voi 70 prosenttia mennä pelkään myymiseen. Pitäisi riittää 20 prosenttia. **Proffa maalta**

S-ryhmä. Laskekaa omia katteita kotimaisissa elintarvikkeissa, niin saadaan oikeasti valita ihan itse ilman teidän sääntelyänne oma ruokamme. **Vedätystä**

Kalakaappaus

Kalastusasioita ei missään nimessä ympäristöministeriöön. Silloin mato-onkikin kielletään. **Vouhotusta**

Turhaa työtä

Muutama vuosi sitten valvojan kanssa kierrettiin peltolohkojen reunat ja korjattiin virheelliset digi-kartat. Nyt tuli uudet, jotka ovat päin mäntyä. **Suututtaa**

Paperisotaa

Maataloudessa tarvitaan usein lyhyitä jaksoja työapua. Työttömiä ei kuitenkaan näihin yleensä saa muuten kuin pimeänä, koska byrokratia on liian suurta. **Jotakin tolkkua**

Järjetöntä

Opettaja Antti Korhosen erottaminen selkeä oikeusmurha. **Rehtorille kenkää**

Vakuutus

Nimimerkille ”Mistä vakuutus?” Ota yhteyttä lähimpään vakuutusyhtiön toimipisteeseen tai edustajaan, niin he kyllä neuvovat asiassa eteenpäin. **Ei nimimerkkiä**

Edunvalvontaa

MTK. Nyt on edunvalvonnan paikka. Kaikki maito on saatava tasapuolisesti tukien piiriin. **Ei nimimerkkiä**

Entä, jos ei halua olla MTK jäsen, mutta metsänhoitoyhdistyksen kyllä? **Ei pakolle**

VIERASKOLUMNI

Terveisiä Itämeri-huippukokouksesta

Viime viikon perjantaina ja lauantaina järjestettiin Pietarissa toinen Baltic Sea Action Summit eli BSAS. Kokous oli tälläkin kertaa jatkuvan intensiivisen prosessin näkyvä osa, tilaisuus, jossa arvioitiin jo tehtyä ja annettiin uusia sitoumuksia.

Uutta rahaa Itämeri-työhön on tullut näissä kokouksissa varovaisestikin arvioiden puoli miljardia euroa.

Venäjä on luvannut laittaa kuntoon paitsi Kaliningradin kaupungin jätevedenpuhdistuksen, myös alueen muiden kaupunkien vedenpuhdistuksen. Lisäksi Venäjä ilmoitti valtavasta ohjelmasta, jossa kunnostetaan Luoteis-Venäjän pienempien kaupunkien jätevesijärjestelmät.

Kun olen läheltä seurannut venäläisten toimintaa, en voi kuin ihmetellä heidän tarmoaan ja tehoaan, kun voimat keskitetään.

Muutamassa kuukaudessa loihdittiin valtava ohjelma ja huippukokous sen julkistamiseksi ja yhteistyön vahvistamiseksi. Nyt onkin tärkeää, että projekti saatetaan kansainvälisen yhteistyön piiriin, jotta se ei näänny omaan valtavuuteensa. Tätä toivovat niin venäläiset kuin kaikki muutkin Itämeren ystävät.

Kun kysyin pari vuotta sitten ystävältäni Marjukka Porvarilta, joka on John Nurmisen Venäjä-projektien johtaja, mitä säätiö toivoo summitilta, hän vastasi, että rahoitusta pikkuputsareille. Nyt se on luvattu. On vahinko, ettei Marjukka ehtinyt kokoukseen juhlistamaan saavutusta ja sopimaan käytännön yhteistyöstä.

Olen kuitenkin iloinen saumattomasta yhteistyöstämme, joka on jatkunut jo kymmenisen vuotta.

Laaja yhteistyö ei rajoittunut tähän. Pietarissa on muhinut kiusallisena ongelmana ongelmajätteiden käsittely. Krasnyi Borin ongelmajätelaitos ei vastaa nykyaikaa. Ylen Manninen kysyi tätä kiusallista asiaa pääministeri Medvedeviltä, joka täräytti, että federaatio on varannut rahat uuteen ongelmajätelaitokseen ja hän henkilökohtaisesti nopeuttaa hankkeen toteutumista. Hieno esimerkki siitä, mitä vastuullinen journalismi voi saada aikaan.

Vielä on todettava, että pääministerit Katainen ja Medvedev keskustelivat kananlantaympäristöpommin purkamisesta. Tähän ongelmaan on säätiöllemme tullut sitoumuksia kahteenkin ratkaisulinjaan. Outotecin Ash dec -teknologialla kyetään erottelemaan kananlannasta typpi, fosfori ja vaaralliset aineet. Tämä kiinnosti venäläistä osapuolta suuresti.

Toisaalta saimme laajan sitoumusketjun koskien lannan kaasutusta ja Ruotsiin vientiä. Siellä näet on jo pulaa biokaasusta. Kun Gazprom vielä kokouksessa sitoutui rakentamaan laajan lng-verkon Itämeren piiriin, voimme olla toiveikkaita, että lannan energiajakeellekin tulee käyttöä.

Maatalouteen saimme rakentavia hankkeita viljelijöiden, tuottajajärjestöjen ja viljan suurostajan kesken. Pääsimme tavoitteeseen koko ketjun mukaan saamisesta sekä kansainvälisestä yhteistyöstä.

BSAS-prosessi ja sen näkyvin osa, huippukokous, ovat vauhdittaneet Itämeren pelastamista kuin Allegro-juna matkustamista Pietariin. Uudenlaisella yhteistyöllä voidaan nipistää mahdottomalta kuuloisia tunteja matkasta ja vuosia ympäristötyöstä. Huippukokoukset ja niiden takana oleva työ eivät pääosin ole pr:ää tai hengenkohotusta. Konkretiasta on mukava runsaudenpula.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Lukijalta-osasto

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
■ Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717.
Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
■ Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

JAANA KANKAANPÄÄ

Alli Huovisella on hauska kaava pizzan tilavuuden laskemiseen.

Mikä on pizzan tilavuus?

Presidentti Tarja Halosen Meggi-kissa päihitti suuren matematiikkauutisen, uuden alkuluvun löytymisen, tammikuussa, ja nyt susi söi Ylen matematiikkaillan 16.4. Jostain syystä matematiikalla on vaikea päästä Ylen pääkanaville ja harvinaista herkkua se on muuallakin mediassa.

Nyt kuitenkin Ylen Teemalla alkoi 21.3. tiededokumentti ”Koodien maailma”, jossa matemaatikko Marcus de Sautoy puhuu pistä, kultaisesta leikkauksesta ja Neperin luvusta sekä opastaa meitä avaamaan kulttuurin ja luonnon koodeja. Dokumentti on nähtävissä myös Yle Areenassa, ja osat 2 ja 3 ovat vielä Teemalla. Kannattaa katsoa.

Onneksi sosiaalisesta mediasta on kehittymässä työkalu matematiikalle. Facebookista löytyy monia hyödyllisiä ryhmiä, joissa keskustellaan matematiikasta, ja löytyypä sieltä matematiikkaakin, kuten Opetus-tv:n tehtäviä ja videoita.

Ryhmä ”Rakastan matematiikkaa” on perustettu kannustamaan lyhyen matematiikan lukenutta tyttöä, joka myöhäisheränneenä halusi matematiikan opintoihin. Tyttö opiskeli pitkän matematiikan ja sai haluamansa opiskelupaikan.

Ryhmä jäi elämään.

Sivusto ”Hauskanpito ilman matematiikkaa on teeskentelyä” on hyvä matematiikan arvostuksen ja itsetunnon kohottaja. Luovuus on huipussaan, kun ympyrän muotoisen pizzan tilavuudeksi saadaan pizza, missä pi on tuo mitä ihmeellisimmistä paikoista tupsahteleva luku, z pohjaympyrän säde ja a pizzan paksuus.

Jostain syystä hömppä päihittää matematiikan Ylellä. Kyllä matikkasoppa maistuu, kun vaan sitä tarjotaan. Nuo luonnon ihmeet, matikka ja alli, ovat elättäneet minutkin.

Alli Huovinen
matikkatäti
Oulu

Onnellisen minkin luomuturkiksesta hitti

Ongelma turkistarhauksen puolustajien ja vastustajien välillä on – yllätys, yllätys – erilaiset näkökulmat. Allekirjoittaneet ovat huolissaan nimenomaan turkiseläinten hyvinvoinnista. Puolustajien argumentteihin taas kuuluvat muun muassa turkisteollisuuden työllistävä vaikutus sekä turkiskaupan rahallinen ja kansantaloudellinen arvo.

Lauri Kontron ilmeisen naiiviksi määrittelemä peruste (MT 27.3.) ”turkikset pitää kieltää, koska turkikset on kiellettävä” pohjaa kansalaisaloitteen allekirjoittaneiden moraaliselle käsitykselle siitä, että turkistarhaus on väärin, koska eläinten kasvattaminen pienissä häkeissä ylellisyystuotteiden raaka-aineeksi on väärin.

Moraali vaikuttaa ihmisen jokapäiväisiin valintoihin ja toimiin, sen sijaan poliittisessa ja taloudellisessa päätöksenteossa se enää harvoin kelpaa perusteluksi – jännittävänä poikkeuksena tosin tasa-arvoinen avioliittolaki.

Vaikka aloitteen päämäärä eli turkistarhauksen loppuminen on epätodennäköistä, toivon, että lähes 70 000 suomalaisen vetoomus otetaan alalla ja Maaseudun Tulevaisuudessa joka tapauksessa vakavasti, eikä sitä naureskella unohduksiin asiasta tietämättömien jeesusteluna.

Mutta kuten Kontro kirjoituksessaan ilmaisi, niin kauan kuin tuotantoeläimiä yleensäkin pidetään häkeissä ja aitauksissa, on olemassa periaatteellinen oikeutus myös turkistarhaukselle.

Ihmisellä on kuitenkin kyky helpottaa eläinten elämää antamalla niille enemmän tilaa, ruokkimalla niitä hyvin ja mahdollistamalla jonkinlaista tekemistä, jotta tarhatun ketunkaan ainoa aktiviteetti vankeudessa ei olisi pureksia apaattisena häkin seinää tai naapurin käpälää.

Eikö muka turkistarhauksessa päde kaava ”onnellisempi eläin = laadukkaampi tuote = enemmän rahaa”.

Onnellisen minkin luomuturkis. Ah, siinäpä vasta tulevaisuuden hittituote!

Elisa Uusirasi
Tampere

HUIDUNPERÄ

Vaalit eivät nyt rasita!

Nykyään meillä tässä yhteiskunnassamme vallitsevat varsin rauhalliset ja arjentäyteiset olot. Se johtunee siitä, etteivät meneillään ole kansanvallassamme perin tutut ja säännöllisesti toistuvat vaalitaistojen ajat. Eduskuntavaalit käytiin äskettäin eli vuonna 2011. Mikäli ihmeitä ei tapahdu, seuraavat eduskuntavaalit ovat tulollaan vasta 2015.

Kunnallisvaalit taas olivat meillä viime vuonna eli 2012, ja seuraavat ovat edessämme vuonna 2016. Kolmannet eli EU-parlamenttivaalit taas hoidimme vuonna 2009. Se merkitsee, että ne ovat odottamassa jo ensi vuonna eli 2014. Tosiasia on, että enemmän kuin työläät ja pitkälliset, ne ovat kansakunnalle, meille äänestäjille oikeastaan lähinnä kiintoisa erikoisuus.

Helpotusta kansalaisille taas on viime vuosina merkinnyt, että hallituksemme ovat nykyisin toimineet koko vaalikauden.

Ratkaiseva muutos tapahtui 1970-luvun alussa. Siihen asti tasavaltamme hallitukset olivat olleet lyhytkestoisia.

Vielä 1970-luvulla Teuvo Auran järjestyksessä 54. hallituksemme, virkamieshallitus, istui vain muutaman kuukauden eli 29.10.1971–22.2.1972. Seuraaja, Rafael Paasion sosialidemokraattinen hallitus taas toimi jälkimmäisen vuoden syyskuun alkuun eli runsaan puoli vuotta.

Sitten tuli muutos. Kalevi Sorsan muodostama SDP:n ja keskiryhmien hallitus istui ensin vuodet 1972–1975. Miehemme oli sen jälkeen pääministerinä myös vuosien 1977–1979 ja 1982–1983 sekä 1983–1987 hallituksissa. Maan pääministerien listassa Sorsan hallitukset edustivat järjestysnumeroita 56, 60, 62 ja 63.

Kokoomuksen Harri Holkeri puolestaan toimi pääministerinä vuosina 1983–1987. Hallituksen järjestysnumero oli 64. Keskustan Esko Aho taas jatkoi tehtävässä sen jälkeen vuosina 1991–1995. SDP:n Paavo Lipponen hoiti päämiehenä maan kahta hallitusta vuosina 1995–2003. Keskustan Matti Vanhanen taas toimi pääministerinä vuosina 2003–2010.

Sitten aikanaan tuli keskustasta lyhytaikaisiksi pääministereiksi myös kaksi naispoliitikkoa. Historian ensimmäinen keskustanainen, varatuomari ja nykyinen europarlamentaarikko Anneli Jäätteenmäki tuli pääministeriksi vuonna 2003. Hallituksen järjestysnumero oli tällöin 67. Häntä seurasi vielä samana vuonna tehtävään puoluetoveri Matti Vanhanen. Vanhanen puolestaan toimi pääministerinä kaksi eri kertaa vuosina 2003–2010.

Toinenkin keskustanainen, valtiotieteiden maisteri ja kansanedustaja Mari Kiviniemi, tuli vuonna 2010 hallituksen pääministeriksi. Häntä sittemmin seurasi pääministerinä kokoomuksen Jyrki Katainen, joka oli toiminut Kiviniemen lyhyehkön hallituksen valtiovarainministerinä. Kataisen hallitus aloitti kesäkuussa 2011 ja se on, mikäli tiedot pitävät paikkansa, järjestysnumeroltaan 69.

Maamme ensimmäinen hallitus oli muuten muodostettu marraskuussa vuonna 1917 P.E. Svinhufvudin johdolla, ja sen toimiaika kesti 181 päivää eli puoli vuotta.

Nyt hallituksemme, kuten Jyrki Kataisen nykyinen, tapaavat istua koko vaalikauden, mikäli poikkeama ei ota tullakseen. Tiettyä rauhallisuutta hallituksemme siten pidemmän toimiajan myötä noudattavat. Kuvaavaa on, että varhaisimpien yli kuudenkymmenen hallituksen toimiajat vaihtelivat kulloisestakin poliittisesta ilmastosta riippuen hieman yli sadasta muutamaan sataan päivään. Vain pari kertaa koettiin yli tuhannen päivän hallitus.

Maamme hallitusten 95-vuotinen historia mainitsee ensimmäiseksi, todella pitkäksi hallituskaudeksi vuosina 1930–1936 yhteensä 1 393 päivää toimineen Kivimäen hallituksen. Vastapainona sille oli Hackzellin hallitus, joka toimi vain 44 vuorokautta varhaissyksyllä 1944. Silloin koettiin poikkeuksellisen raskas ja vaikea historiamme vaihe.

Huidunperällä toivotetaan nykyiselle Kataisen hallitukselle kansamme parhaaksi johdonmukaista politiikkaa, jossa varsinkin asiantuntemuksella on vahva asemansa. Maakunnissa seurataankin nyt kiinnostuneina, miten ratkaistavien asioiden meillä lähiaikoina käy!

HEIKINTYTÄR